XI. évfolyam. Budapest. 133. szám. Hétfő, 1877. junius 4.

Előfizetési díj:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:
Egy évre . . . . . 20.—
Félévre . . . . . 10.—
Negyedévre . . . . . 5.—
Egy hóra 1.80
Egy szám 7 krajczár.
Hirdetési díj: 9 hasábos petitsor egyszeri hird[illegible] 12 kr., többször 10 kr.
Bélyegdij minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyiltér: Öt hasábos sor 30 krajczár.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
Budapest, IV. himző-utcza 1. sz.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadtatnak el.
Kéziratok csak rendkivüli esetben küldetnek vissza.
Kiadó-hivatal:
Budapest, IV. himző-utcza 1. sz.
hová az előfizetési pénzek küldendők.

☛ *Junius hó elsejétől kezdve uj előfizetést nyitunk az „Egyetértés“-re.*

Előfizetési árak:

Junius hóra	1.80
Junius—augusztusra . .	5.—
Junius—szeptemberre . .	6.80
Junius—deczemberre . .	11.80

Előfizetőinknek közelebb fogjuk szétküldeni az orosz-török háboru — európai és ázsiai — hareztérének teljesen sikerült pompás térképét.

A háboru tartama alatt lapunk minden nap, tehát hetfőn és ünnepek után következő napokon is megjelen.

Olvasóink érdeke iránti kötelességünknek tartottuk megtenni minden szükséges intézkedést arra, hogy saját hareztéri tudósitóink s eredeti táviratuink által a háboru eseményeiről mindig gyors és hiteles tudósitásokat adhassunk.

Az előfizetés a hónap bármely napján megkezdhető.

Az előfizető nevének, czimének, lakhelyének s az utolsó postának tisztán s olvasható kiirását kérjük, hogy a lap szétküldésében hiba ne történjék.

Régi előfizetőink legczélszerűbben cselekszenek, ha czimszalagjukat a postantalvány szélére ragasztva beküldik a kiadóhivatalnak.

☛ *Az előfizetési pénzek és postai utalványok Budapestre az „Egyetértés“ kiadóhivatalába (himző utcza 1 szám alá) küldendők.*

A „Egyetértés“ kiadó-hivatala.

A háboru.

(j.) Mint köd a szél előtt, ugy eloszlottak a békés kilátások a tények igazsága előtt.

A körülmények fényesen igazolták azon föltevést, hogy a békekötésről legalább jelenleg, szó sem lehet, s hogy a békés hirek nem egyebek tendentiosus. — főleg a börzét sodrából kihozni hivatott — koholmányoknál.

Értek-e czélt a békés hirek terjesztői, vagy nem, annak constatálása nem e rovatba tartozik; elég az hozzá, hogy a békés hirek, amily váratlanul keltek oly gyorsan eltüntek.

Az osztrák-magyar külügyminiszterium lapja, a „Fremdenblatt“ egész határozottsággal teljesen alaptalanoknak nyilvánitja a bármily alaku béketárgyalásokról s a béke érdekében tett lépésekről keringő összes hireket. Minthogy pedig, kivált orosz lapokban holmi osztrák-magyar részről elrendelt összpontositásokról és a határvidéki helyőrségek megszaporitásáról volt szó, a „Fremdenblatt“ hivatalos zamatu czáfolata ezekre is kiterjed, s azt mondja, hogy ép oly alaptalanok az osztrák-magyar seregközpontositások vagy a határon levő helyőrségek megszaporitásáról szóló hirek is.

Hanem azért a mozgósitás hire itt ott még most is kisért. Ugyanis, egyik bécsi távirat következőleg szól.

A Budapestről kelt azon hirek, hogy a határon levő helyőrségek megszaporittatnak, itt alaptalanoknak nyilvánittatnak; félhivatalos helyről azonban azt állitják, hogy junius 15-ig egy hadtest mozgósittatik.

Tegnap este némely — állitólag jól értesült körökben — azon hir terjedt el, mintha Sándor czár a vasuton meghalt volna. A hirnek semmi hitelt nem adtunk s azért reggeli lapunkban nem is vettünk róla tudomást.

Sándor czár él és uralkodik. Elutazásáról ugyan még ma sem tudnak semmi határozott jelentést; hanem annyit mégis bizonyosnak mondanak, hogy kedden Jasszsiba, s szerdán este 6 órakor Plojestibe érkezik.

Mindazáltal félreismerhetlen a szándék, melylyel a közönséget a czár utazására nézve tévutra vezetni akarják. Mindennap mennek át Gácsországon udvari vonatok befüggönyözött ablakokkal, s a rendkivüli fölügyelet folytán nem lehet kitudni, vajjon a függönyök mögött a minden oroszok czárja, vagy csak inasai rejtőznek-e.

A czár, mint hirlik, csekély kisérettel utazik, hanem azért őt az Oláhországban környezendő személyzet 14 udvari vonaton fogja követni.

Megjegyzendő, hogy a czár utazásakor Jasszióból Plojestig tiz zászlóalj gyalogság állittatik fel a közbiztonsági szolgálat ellátására; ezenkivül azon terület, melyen a vonat éjjel áthalad, fáklyások által megvilágittatik. Jasszi város kivilágitására nagyszerü előkészületeket tesznek.

*

Az európai hareztér ismét kezd valamennyire élénkülni, csakhogy — fájdalom — nem a törökök előnyére.

Mint Bukarestből távirják, egy nagy török gőzös, mely csapatokat szállitott, Beket és Oriava (?) között, a román ütegek által hevesen lövöldöztetett s a török parti ütegek tüzelése daczára nagyon megsérült, ugy hogy visszatérni kényszerült. Két török ágyu demontiroztatott.

Ruszcsukból a következőket sürgönyzi az uj „Presse“ tudósitója:

Az orosz parti ütegeknek Olteniczánál ninczenek robbanó lövegeik s ugy látszik, hogy sánczaik csak tábori ágyukkal vannak fölszerelve. Az Olteniczán fölül levő part s az átellenben levő szigetek viz alatt vannak. Az Olteniczától éjszakra táborozó haderő 10.000 főre tehető. Az uj „Presse“ tudósitója nézete szerint az oroszok Turtukánnál nem fognak komoly kisérletet tenni a Dunán való átkelésre. Az előbbi bombázások nem sok kárt tettek Turtukájban. Egy ház sem égett le, s mindössze 2 ember halt, és 27 sebesült meg.

*

Az ázsiai harczteren még mindig nagyobb élénkség uralkodik. Kedfien 10 óra hosszat tartó szerencsés harczot vivtak a törökök Batum vidékén. Az oroszok kisérletet tettek, hogy Konszelam és Ali pasa tábora közt a magas hegyeken tüzérséget állitsanak föl. Az oroszok véres tüzérségi és gyalogsági harcz után nagy veszteségekkel visszaüzettek.

A kaukázusi tengerpartról hasonlóan az ottomán fegyverének sikere érkezett. Az oroszok egy harcz után, mely Szukum-Kalétól délre, Herczegol mellett vivatott, s melyben megverettek, kénytelenek voltak a Kodor vize mellett fekvő Zil várát elhagyni. Az oroszok a vár husz ágyuja közül tizenkettőt beledobtak a vizbe, a többi nyolcz pedig a törökök kezébe került. Zil, vagyis Draudi védői a kutaiszi uton visszavonultak az Ingur mögé, hol Szugdidi, Kravcsenko tábornok főhadiszállása van. Igy hát az abházok földje most már teljesen a törökök kezében van.

A Herczegolnál vivott csatában az oroszok 600 embert vesztettek.

Ibrahim pasa, Trapezunt kormányzója muteserifjének adja át a helytartóság ügyeinek vezetését, s önmaga élére áll az általa alakitott önkényteres csapatoknak. — Anatolia sok városában a közbiztonsági szolgálat a honvédségnek adatott át, minthogy a rendőrség a hadseregnek vonatott. — A török kormány a kamarától nagy hitelt kér a főváros és más tengeri parti városok megerősitésére.

*

A porta arról értesité a kamarákat, hogy a fővároson kivül más tengerparti városok is a Márvány és az Aegei tengeren, megerősittetni fognak. — A kamarák ez értesitést megelégedéssel vették tudomásul.

A cseh manifestum, melynek közlése miatt a cseh lapok lefoglaltattak, mint a prágai „Politik“ irja már május 6-ikán küldetett el Aksakoffnak, s Moszkvá-ba már „szerencsésesen“ meg is érkezett.

—

A józsefvárosi polgárok értekezletet tartottak a lovarda termében, a főváros képviselőtestületének azon határozata ellen teendő lépések ügyében, mely határozattal a közgyülés a törvény ellenére, a választókerületek igazságos fölosztását mellőzte. A népes értekezlet elnökké Jókai Mórt kiáltván ki, mérsékelt hangu, de erős érvekben gazdag beszédekkel vitatta s állapitotta meg: mi a teendő? Szónokok e részben inditványozók voltak: Hegedüs Sándor, Wodianer Béla, Sztupa György, Helfy Ignácz, Barth László, dr. Ladányi István, Visi Imre, Ballagi Mór. Felhozattak a már eléggé ismert indokok, melyek a népesség arányához képest való felosztást követelik, melyek a magyarság, intelligentia és vagyon, mint hathatós tényezők tekintetbe vételét igénylik s mely indokok a közgyülésnek okokkal capacitálható részét meg is győzték annyira, hogy csak hat szavazattal maradt kisebbségben s ha a szavazás végével bejött tagok jogukkal élhetnek vala: többségre is jut.

Az értekezlet szónokai megegyeztek abban, hogy a belügyminiszter, ki a törvényhez mindenkor szigoruan ragaszkodott, a sérelmes határozattal az illető törvény intentióját nem hagyja semmivé tenni s a képviselő testület megállapodását nem hagyja helyben; annál inkább nem, mert a szavazásnál forma hibák is követtettek el, a mennyiben a Királyi inditványa mellett szavazókat nem hagyták szavazni, mig az ellenpárt egyik tagjának Házmánnak szavazatát elfogadták, holott ez neve első olvasásánál tartózkodó állást foglalt; továbbá a szavazatok összeszámlálása is kifogás alá esik. Az volt csak a kérdés, hogy a belügyminiszternek mily alakban adják elő a polgárság kérelmét.

Némelyek szóbeli, mások irásbeli előterjesztést ajánlottak, sőt az országgyülés elé küldendő kérvény eszméjét is pengették, bár ez még egyelőre korai. Az inditványok összeegyeztettetvén, határozatba ment, hogy egy: Hegedüs Sándor, Wodianer Béla és Sztupa György urakból álló bizottság készitse el mielőbb a miniszterhez teendő tölterjesztést s ezt — tán a legközelebbi vasárnap Jókai Mór vezetése alatt álló 36 tagu, egyhangulag megválasztott küldöttség adja át a miniszternek. Ha pedig azon nem várt eset állna be, hogy a polgárok e kérelme az illető helyen figyelembe nem vétetnék, akkor az országgyülés foruma elé vitetik az ügy. Ezzel az értekezlet, mely nem csupán egy városrész, de az egész balparti főváros igényeit tolmácsolá, eloszlott.

—

A mozgósitási hirekről ezeket olvassuk a bécsi „Wehrzeitung„-ban: Nehény nap óta nem csak polgári, de különben jól értesült magasabb katonai körökben is ujból felmerült a hir, hogy három, 120,000 főnyi osztrák-magyar hadtestre nézve a mozgósitási parancs ő felsége aláirásával elláva, legközelebbi foganatositását várja. Azon helyzetben vagyunk, hogy a leghatározottabban kijelenthetjük e hir hamis voltát. A hadsereg, vagy egy bizonyos részének mozgósitása, természetszerüleg már azelőttről, és nem a jelen háboru alkalmából, készen van papiron, hogy minden eshetőséggel szemben vértezve álljunk; de a jelen események folyományakényt a mozgósitást ez idő szerint semmiesetre sem helyezték kilátásba bizonyos terjedelemben és bizonyos időpontra.

Iparosnak való-e a magyar ember?

— Válaszul Kautz Gyula ur phantasmagoriáira. —

Mindenekelőtt szeretném a kérdést megforditani, s azt kérdeni: nemzetgazdasági tanárnak való-e azon férfiu, a ki a gyakorlat által ezerszer megczáfolt bölcseletet hirdet? a ki Magyarország ifjuságának politikai párttanokat papol? A ki nemzetgazdasági tudományát egyéb politikai tekintetek által befolyásoltatván, a mire önmagát képtelennek tartja arra nézve nemzetét állitja képtelennek: való-e az ilyen férfiu nemzetgazdasági tanárnak, való-e országgyülési képviselőnek?!

Igy lehetne Kautz urra nézve a kérdést megforditani s ezt tovább fejtegetni; de ez nem vezet czélhoz.

Tény, hogy a szakképzett iparos testület okvetlen szükséges kelléke a polgárosult államnak, s az egészséges nemzetgazdászatnak.

De hogy ilyennel birjon a nemzet, ahoz nem kell egyéb: csak épeszü munkabiró nép, s az államviszonyok olynemü alkotása, hogy ezek lehetővé tegyék az életerős iparos kar megalakulását.

S ez ellen nem kell egyéb, mint elkövetni azon bünt, mit Kautz ur és társai naponta 7-szer elkövetnek; megtagadni a nemzettest egyes részeitől az életrevalóságot, s elvonni tőle a megélhetés állami feltételeit.

A vagy mire való az államélet, ha nem arra, hogy az egyes nemzeteknek, a népcsaládokat illető módokat megszerezze, a nemzeti tehetségek kifejthetésére? Más nemzetteli államviszonyokat, és nemzetközi szerződéseket saját nemzete javára létesitse, megalkossa.

Teszi ezt Kautz ur és társai?

Nem! De sőt azt müvelik már, hogy a sereget élhetetlenséggel vádolják a vezérek gyávaságáért, kenyérféltéséért.

Mintha azt mondanák a lelánczolt rabmadárnak: „Eredj, röpülj!“ S hozzá tennék:

„Ugy-e gyarló, gyáva nem tudsz röpülni? a szabadság tehát nem is neked való!“

Gyalázat ez uram, Kautz uram! egyéb semmi! meggyalázása egy nagy nemzeti tényezőnek, a magyar iparos osztálynak, a megadás, a jogfeladás gyarló politikájának szépitésére.

Sokkal nemesebb dolog volna hamut hinteni fejökre, szörmezbe öltözve elmenni, elzarándokolni a magyar függetlenség hitoszlopához, s leimádkozni rut büneiket: mint vétekből bünbe esve, a nemzettest élhetetlenségével palástolni, takargatni saját gyarlóságaikat.

Porosz és Franczia ország gyárosai keresve keresik a magyar segédet, csak élhetetlen gyarló nemzetgazdászati politikusainknak alkalmatlan ő, mert annyi vérvesztési mütét után is él még.

Tekintsünk szét Magyarország városain, nem látjuk-e, hogy a harmiczad idején a tisztes ipar adta a legtöbb becsületes vagyont; s nézzük meg Magyarország muzeumaiban a hazai diszmüveket, a melyek ezen ország hajdani iparosaitól származtak.

Nem akarok ezuttal Kautz ur miatt azoknak fordulni, kik megérdemelnék, hogy vele együtt vétkezvén ellenünk, vele együttesen támadjuk meg őket.

Az alku foly, a nemzet hanyatlik. Vérét meglehet csapolni; de meggyalázni, visszatorlatlanul, senkinek, még Kautz ur fölött álloknak sem szabad.

Bakay Nándor.

Djermák praelatus, konstantinápolyi örmény katholikus főpap, fővárosunkba érkezett. A főpap, ki csak kilencz nappal ezelőtt indult el Konstantinápolyból, — kitünő müveltségü egyén s Magyarország több városait meg akarja látogatni, különösen Szamosujvár és Erzsébetvár örmény családait. Djermák praelatus — mint a „K—ny“ irja, — a legjobb véleménynyel van Mahmud Damad pasa nagyvezér iránt, dicséri erélyét s munkaképességét s azt állitja, hogy azon felfogás, mely az európai sajtóban a nagyvezér iránt nyilvánul, részint elfogultság, részint tulzás.

A főpap azt is mondta, hogy Konstantinápolyban teljes nyugalommal néznek a háboru esetőségei ellen s egyáltalában nem tekintik a törökök ügyét kétségbeesettnek. A katholikus örmény papság is, teljes actiót fejt ki a török birodalom védelmében, mert a porta uralma alatt teljes vallási és nemzeti szabadságot élveznek, mit a muszka uralomtól nem remélhetnek.

Bécs, jun. 3.

(B. C.) A regnicolaris deputatio négy értekezletben letárgyalta a megoldandó kérdés első részét. Attól eltértek, hogy az osztrák szelvényadót, mely ez alakban tulajdonkép nem is létezik, számitásba vegyék, miután elfogadták az osztrák telfogást, (Elég roszul tették. Szerkesztő.) mely szerint a szelvényadó csupán a kiadások leszállitását jelenti. Többször történt utalás arra, hogy a kulcs kiszámitásának alapját csupán az adóbevétel tiszta eredménye képezheti; másrészt pedig kiemelték, hogy az osztrák koronaországokban évenkint több mint 20 milló forintnyi adópótlék folyik be, mi Magyarországban nem fordul elő, hol a közvetett adóbevételek is számitásba veendők. Ez azon néhány figyelembe venni való megjegyzés, melyek tétettek; de hogy ezeket mennyire méltatja a deputatió, s mily számitási kulcs állapittatott meg, azt — mielőtt az üzenet átadatnék, nem lehet megmondani. Mihelyt a magyar deputatió tagjai a megoldandó kérdés, vagyis a vámvisszatérités fölött megegyeztek, a deputatió formaszerinti ülésre ül össze, s a legrövidebb idő alatt meghozza a határozatokat, habár, mint látszik, az osztrák deputatió, addig egyetlen ülést sem fog tartani. Kétségtelen, hogy a magyar deputatió a kormánynak az adóügyek szabályozására vonatkozó javaslatát annak minimumául tekintik, a mi elfogadható; mert e javaslat értelmében a czukor és sör jelenlegi adóviszonyai mellett még mindig létezik, habár jelentékenyen kisebb megröviditése is a magyar államkincstárnak.

A „Temps“ emlitésre méltó eseménynek mondja, hogy Thiers május 30-ikán egy diplomatiai ebédet adott, melyen Hohenlohe herczeg és Cialdini tábornok, Német- és Olaszország nagykövetei is jelen voltak.

—

Párisból táviriják a „Kölnische Zeitung“-nak: Nagy feltünést okoz a hir, hogy Mac Mahon 17-ikén, tehát épen a kamrák megnyitását követő napon fogja az évenkénti nagy katonai szemlét megtartani Páris helyőrsége felett. Republikánus körökben attól tartanak, hogy kato-

---

AZ „EGYETÉRTÉS“ TÁRCZÁJA.

AZ UTOLSÓ BEBEK.

— Történeti regény. —

Irta: **Pétery Károly.**

HARMADIK KÖTET.

— 76-dik folytatás. —

XLIX.

Tornán a szerencsétlen családot Magócsyné a hires Massai Eulalia, ki Bebeknének különben is a legbensőbb barátnéja vala, a legszivesebben fogadta; egy müvelt nő gyengédségével került mindent, mi őket a közel multra emlékeztette, nem kinozta sopánkodással, meddő vigasztaló szavakkal nem tépte fel még jobban sebeiket; — komoly arczczal, de ugy fogadta, mintha szokott látogatáson volnának vendégei. A lesujtott család teljes nagyságában érezte ezen tapintatos eljárás gyengédségét és méltányolta azt.

A Bokri család alól a városban talált kényelmes lakást, egy csinos udvarház volt ez, melyet Bebek György, midőn Tornát Magócsynak eladta, használatra fenntartott magának s később Bokrinak ajándékozta, midőn stambuli börtönéből kiszabadult, nevére iratta azt.

Bebeknének, nagy lelki ereje mellett is, melyet diesőretére kiemeltünk, több volt ezen rázkódás, mint kibirhatott. A mint szelleme rugékonysága megszünt, mely eddig fenntartotta, összeesett a test, két hétig életéért kelle rettegni szeretett családjának.

De hála a gondviselésnek ezen iszonyu keresztől meglőn mentve a mélyen sujtott család, szeretett nő és anya visszalőn adva az életnek. Lelki ereje, mely eddig soha sem hagyta el, lassankint visszanyerte ruganyosságát.

Balay Kálmán harmad napra a Tornára érkezés után szintén megjelent. Svendi elbocsátotta Kassáról, hol eddig tisztességes fogságban tartotta, azon ürügy alatt, hogy Bebek György is letartóztatta az ő hozzá küldött követet: Tordait.

A mi Bebeknére legjobban hatott, jobban, mint a gyógyszer: az Erős megérkezése volt férje levelével, melyben irja, hogy miután a felmentés nem sikerült, Bajomba tért vissza s oda várja kedves családját, mihelyt az idő jobbra fordul. Poroszlón van egy száz tagból álló lovas csapat, mely Bajomba kiséré őket. Weselényinek e tárgyban szinte irt, részletesen leirván abban, hogy mily uton, mily irányban haladjanak, ha szeretett családja még a tél folytán óhajtja megtenni Bajomban az utat, mig a mocsárok és folyók be vannak fagyva.

Erősnek szóval azon parancsot adta, hogy elegendő kisérettel inditsa utnak a pogyászt s a lehető legrövidebb uton szállitassa a gondjára bizott szekereket Bajomra. Erős a Bajomba vezető utat minden irányban jól ismerte, gyakran fordulván meg azon vidéken ura megbizásából a mult nyáron.

A mint Bebekné férje levelét megkapta, egészen jobban lett, tüstént meghagyta Weselényinek és vejének Kálmánnak, hogy tegyenek meg minden előkészületet a Bajomba utazásra, mert ha lehetséges, még a héten szeretne utnak indulni.

Sikertelen volt Magócsyék minden szivből jövő marasztása, a szerencsétlen család lábai alatt égett a föld. Egyebet sem hagyott meg számukra a végzet a szeretett férjnél és apánál, ezzel kellett mielőbb találkozni.

Különösen Zsófia lázas ingerültséggel sietette Weselényit, minden napot elveszettnek tartott, mig apjával nem találkozhatik.

Weselényinek különben nem volt szüksége nógatásra, ő is óhajtott minél előbb távozni e helyről, mely a Bebek család nagyszerü bukásának néma tanuja volt, hol minden bérez sirkőként emelkedett fel, jelezve egy főrangu család fényének s nagyságának temető helyét.

Bokriék tavaszig visszamaradtak, hogy addig kis vagyonukról intézkedhessenek s azt haszonbérbe kiadhassák; jobbnak látták ezt gyermekeikre nézve, mint csekély áron elvesztegetni. Bebekné is ezt ajánlotta.

Négy napi készület után valahára utnak indulhattak s szivélyesen elbucsuztak vendégszerető házi gazdáiktól. A bucsu annyival megindítóbb volt különösen a Magócsyékra, mert majd nem bizonyos volt, hogy utolsó lesz az életben.

Az utazás első napján Miskolczra saját házukhoz szerencsésen megérkeztek, a hol minden elő volt készitve elfogadásukra. Jól esett tudniok s érezniök, hogy legalább ideiglenesen ismét otthonra találtak.

Másnap elég kedvező időben s a lehető legjobb uton Poroszlóra megérkeztek, hol már kényelmes fogadásról gondoskodva volt, itt találták a kisérő száz lovast.

Nem részletezem az utazást az egyhangu sik vidéken, elég legyen annyit megemlitenem, hogy negyednapra délután a szép utazó társaság Bajomra megérkezett minden baj nélkül, hol elfogadásukra mindent készen találtak, mert a podgyászszekerek két nappal előbb megérkezvén, Bebek György maga rendezte el neje s kedvenez leánya lakosztályát a téres várépületben, melyet a mult nyár folytában egészen ujra alakitott kivül-belől.

Nem vagyok képes ecsetelni ezen találkozás megindító részleteit, vannak pillanatok az életben, melyeket lehetetlen hün visszaadni, jobb erre fátyolt vetni s a kegyes olvasóra hagyni ezen találkozás részleteinek kiszinezését, magát téve az olvasó ezen érdekes család kedélyhangulatába s helyzetébe.

Egy kevés időre elfelejtve volt minden, a gyászos mult, a nagyszerü bukás és bizonytalan jövő, csak a jelen találkozás égi örömeire gondoltak és boldogok voltak. Semmit sem vesztettek, mert a kedves családtagok közül nem hiányzott senki.

Még Zsófia is oly boldognak, oly nyugodtnak, oly elégedettnek érezte magát, mint atyja fogsága óta soha.

— Lássa Wesselényi, még is jó az isten, azt hittem irgalma végképen elfordult házunktól s most látom, hogy az én szegény beteg szivem sem záródott el végképen a boldogság befogadásától.

— Oh bár tartós lenne e kedélyhangulat, — felele Weselényi, — akkor nem lenne okunk Bebek ur hét vára s uradalmai elvesztésén szomorkodni.

— Nem tekintek sem multba sem jövőbe, boldogságtól elszokott szivemet már az is kielégiti, hogy a jelenben örülök az életnek. Örömöm forrása az, — mond sugva, hogy a mint veszem észre apámat nem sujtotta le ez irtóztató veszteség. Mig az ő arczán reményt látok, addig én sem esem kétségbe!

Ily kedvező kinézés közt folyt le a találkozás, a boldogság első napja. Nyugodtan pihentek saját ágyaikban.

Másnap Bebek még a reggeli előtt felkereste Kálmánt s hosszasan beszélt vele. „Olvasd el fiam ez élettörténetedet rejtő kéziratot menyegződ alkalmával akartam ezt átadni, de jobbnak láttam élted ezen legszebb napján nem keseriteni véredet ennek elolvasásával. Tüstén nézd át, s azután keress fel, mert még szóval is lesz közlendőm.“

Kálmán az átvett kéziratból, melyet nevelőatyja részére hagyományozott s melyet csak most kapott kezéhez — tudta meg a gyász tragédiát, mely őt árvává tette s nevétől megfosztotta.

Ezen kéziratból tudta meg, hogy ő a nagy Török Bálintnak János fiától való unokája, kivel a Zsuzsanna menyegzője alkalmával találkozott s anyja Balassa Borbála, a hires Balassa Menyhért leánya.

Nevelőatyja részletesen leirta e családi tragédiát, itt elégnek tartjuk a kéziratból kivonatban közölni annyit, hogy Balassa Borbála, mielőtt Török János neje lett, szülei házánál megösmerkedett egy régi nemesi családból való, de szegény ifjuval, Balkonyi Lászlóval s egymás iránt kölesönös szerelemre gyuladtak. A büszke Balassa megtudván e viszonyt, leányát Török Jánoshoz erőszakolta, kinek neje régi viszonyáról sejtelme sem volt.

Balkonyi naplójában szent esküvel erősiti, hogy ő azon baljóslatu házasság után Borbálával soha többé nem találkozott s Borbála is lassankint felejté régi viszonyát, kivált, midőn egymás után három figyermekkel ajándékozta meg sötét vérü, féltékenységre hajlandó férjét.

Azt lehetett gondolni, hogy a régi viszony a férj előtt örökre titok marad, azonban a végzet másképen határozott; Török Jánosnénak egy régi szobaasszonya, kit szülei házától hozott magával, valami oknál fogva megsértve érezvén magát jó urnője által, aljas boszuból elárulta férjének s hazug toldásokkal s nagyitásokkal elbeszélte a Balkonyival való viszonyát.

Ez nem volt elég, az istentelen nő azzal rágalmazta asszonyát, hogy a viszony még első fia Kálmán születésekor is tartott.

Török János ez iszonyu rágalomra tajtékzott dühében, ártatlan nejét tüstént börtönbe záratta s szekrényét kikutatván, ráakadt a régi levelezésre, mit a szerencsétlen nő megtartott.

Ekkor dühe nem ösmert határt, neje védelmét meg sem hallgatva: hóhérkéz által kivégeztette, az ártatlan fiut csak egy cseléd gondossága mentette meg, kitől Balkonyi magához vette.

Bebek György a kézirat végén azt jegyezte meg, hogy a mult nyáron Balkonyit az erdélyi zárdában felkereste, azt tudta meg, hogy már öt évvel ezelőtt hirtelen halállal meghalt. Itt vége volt a kéziratnak.

Kálmán egy pár óra mulva felkereste atyai jóltevőjét. Tekintete sötét volt, arczán könyek nyomai látszottak.

— Elolvastad a gyász kéziratot? fájdalom, abban nem sok vigaszt találtál.

Kálmán némán nyujtotta át a végzetes kéziratot.

— Én azt hiszem fiam, legjobb lesz tüzre dobni, hogy látása többé ne keseritsen. Még egyet kell megemlitenem; én szerencsétlen atyáddal két izben beszéltem, de hajthatatlannak találtam, ő meg volt győződve, hogy neje, anyád bünös volt, közlöttem vele ezen kéziratot, nem használt semmit. Igy halt meg téged fiát el nem ösmerve, kitagadva.

— Ha atyám hajthatatlan volt, — mond Kálmán határozott hangon, — én sem tudtam volna azt hiszem soha megbocsátani annak, ki bünös szerelem féltésből anyám meggyilkolta, ha képes lett volna is nála kivinni kedves apám, hogy vétkét megbánva, elismerjen, soha, de soha sem tudtam volna elhatározni magam, hogy betolakodjam oly férfiu családjába, ki magától eldobott s iszonyodtan volna kezet fogni azzal, kinek lelkiösmeretére ártatlan anyám vére szárad. Én életem megmentőjét, kedves jóltevőmet ösmerem el apámnak az a másik rám nézve nem létezik.

(Folytatása következik.)

nai enunciatiók fognak ez alkalommal történni. A baloldal abban fáradozik, hogy a senatusnak 20—25 bonapartista, de alkotmányos tagját a republikanus ellenzékhez való csatlakozásra megnyerje, hogy a feloszlatás ne legyen kivihető. Caursvert marsal (senator) és Ravul Duval bonapartista képviselő több barátja a május 16-iki eseményekkel nincs megelégedve."

—

Berlinből irják az „Allg. Ztg."-nak: Minden esetre meg vannak okai annak, miért hangoztatják annyira Francziaország kormányának jelenlegi birtokosai, a kül és a belfölddel szemben béke szeretetöket. Fourton belügyminiszter még is már nagyon tulzott; midőn pár nap előtt a párisi maires előtt állitotta, hogy a béke soha sem volt biztosabb, mint a jelen pillanatban. Származzanak e tulzások bár azon jó szándékból, hogy elosztassék a franczia népnek a Németországgali conflictus miatti aggodalmát, mégis tény, hogy a vezérlő államférfiak Németországban a franciaországi események fejlődését a bizalmatlanság miatt folyvást figyelő szemmel nézik."

—

A „Figaro" ostrom állapottal fenyegetődzik, mivel szükségesnek látja, hogy a radicalis lapok (ehhez számitja természetesen az összes köztársasági lapokat, még a J. Debáts-t és a Temps-t is!) mértéket nem ismerő nyelve korlátoztassék. A sajtó ellen a Francais szintén sürget rendszabályokat, hogy a kis „vörös" lapok ne áraszthassák el az egész országot.

—

A „Morning Post" irja: a török kormány elhatározta, hogy külföldieket is fel vesz szolgálatába. Több angol alattvaló, akik az angol hadseregben tapasztalást szereztek, kész az osman kormánynak felajánlani szolgálatát. Ezen önkénytesek közt egyike az elsőknek Drummond H W. — Ezek kétségtelenül nagy hasznára lesznek Törökországnak és jelenlétöknek előreláthatólag nyoma lesz, mint az 1854 és 1855 események idején.

—

A Marseillaise czimü lapszerkesztője a köztársaság elnökének megsértése miatt 4000 franc pénzbirságra és 3 hónapi fogságra itéltetett.

—

A „Temps" azon hirt hoza, hogy a jobb közép egy értekezletén, melyen Bocher és Audiffret-Pasquier herczegek is jelen voltak, azon határozat hozatott, hogya kamara feloszlatása mellett fognak szavazni, ha Mac-Mahon ezt javasolná.

—

Berlinben azon hir, hogy Don Carlos csak azért utasittatott ki Francziaországból, mert a jezsuiták őt szemelték ki a franczia trónra, a komoly politikusok körében csak derültséget okozott.

UJDONSÁGOK.

A hivatalos lapból. A m. kir. pénzügyminiszter Petrovay Gyula II-od oszt. pénzügyi fogalmazót a zemplénmegyei kir. adófelügyelő mellé helyettessé, — Zay Bálint rendelkezés alatti adótisztet az ipolysági kir. adófelügyelőmellé III-ad oszt. számtisztté, a szegedi m. kir. pénzügyigazgatóság Mercz János pénzügyigazgatósági lajstromozót a szegedi m. k. dohány-áruda-raktárhoz ellenőré nevezte ki.

Az **ügyvédi kamarákból**. A pozsonyi ügyvédi kamara részéről közhirré tetetik, miszerint néhai Lang Antal nagyszombati ügyvéd, elhalálozása folytán, a kamara lajstromából kitöröltetett, s irodája részére Borovánszky Ede nagyszombati ügyvéd rendeltetett ki gondnokul. A marmaros-szigeti ügyvédi kamara részéről közhirré tétetik, miszerint Skultety Alajos nagy-szőlősi ügyvéd, elhalálozás folytán, a kamara lajstromából kitöröltetett, s az utána maradt halaszthatlan teendők teljesitésére gondnokul Morvay Béla n.-szőlősi ügyvéd rendeltetett ki.

— A kereskedelmi miniszter — mint értesülünk — a következő körrendeletet intézte a törvényhatóságokhoz: „Az 1872. VIII. t. cz. 9. §-a azon határozmányának miképen lett foganatositása felől, mely szerint ipari kihágások alkalmával kirótt pénzbirságok azon község pénztárába folynak, hol a kihágás elkövettetett, s iparczélokra forditandók, alapos tudomással birni óhajtván, 1875. évi ápril hó 5-én 7126. sz. a. kelt körözvényemmel felhivtam az akkor fennállott törvényhatóságokat, hogy a területükön iparbirság czimén 1872. év óta befolyt dijaknak elhelyezéséről, illetőleg felhasználásáról szóló kimutatásokat terjeszszék fel. Tekintve, hogy emlitett hatóságok e körrendeletemnek csak részben feleltek meg, felhivom a közönséget, miként az 1872. 1873. és 1874. évekről való kimutatásokat külön összeállittatván, a közölt kimutatás rovatainak pontos kitöltése után, de csak a régi felosztásu törvényhatóságok azon községeiből, honnan e kimutatások hozzám bemutatva nem lettek, legkésőbb f. é. junius hó végeig terjedő záros határidő alatt hozzám felterjeszteni, illetőleg ha ugyanottan ipari kihágások alapján kirótt birságpénzek nem folytak be, e körülményről haladéktalanul jelentést tenni, valamint az 1877. évre szóló kimutatásokat az 1878. évi február hava végeig ide felküldeni el ne mulassza."

— A m. kir. orsz. mintarajztanoda és rajztanárképezdénél a jövő 1877/8. tanévre öt rajztanárjelöltnek évi 300 frtos állami ösztöndijjal javadalmazott állomása lesz betöltendő, mely ösztöndijakra a vallás- és közoktatásügyi m. kir. minisztérium nyilvános pályázatot hirdet. A pályázat feltételei a következők: 1. Hiteles igazolása annak, a) hogy a pályázó ép testalkatu, hibátlan látérzékkel bir, és 18-ik korévét már betöltötte; b) hogy az orsz. rajztanárképezdének előkészületi tanfolyamát, vagy c) valami állami tanitóképezdét, vagy pedig d) a főgymnasium vagy a főreáltanoda 6 osztályát sikerrel végezte. 2. Előjoggal birnak az oly pályázók, kik érettségi vizsgálatot tettek, vagy netalán magasabb tanulmányokat is végeztek. 3. Kivántatik, hogy a pályázó a szabadkézi rajzolásban oly foku készültséggel birjon, melyből további kiképzés föltétele mellett, rajztanári hivatására következtetni lehessen. 4. Készültségének kellő fokát a pályázónak eshetőleg fölvételi vizsgálat utján kell igazolnia. 5. Az ösztöndijaknak az első tanféléventuli élvezete az arravalóság és sikeres haladás bizonyitékaitól tétetik függővé. 6. A kellően felszerelt kérvények a vallás- és közoktatásügyi m. kir. minisztériumhoz czimezve f. évi julius hó 15-ig a m. kir. mintarajztanoda és rajztanárképezde igazgatóságához (Budapest, sugárut 80. sz. a.) nyujtandók be.

— Gyermek-ünnepély az Orczykertben. Eleven képe volt ma délután az Orczykert üde gyöpüs lombaljainak és tereinek. A budapesti Fröbel-nőegylet ma tartotta meg elragadón sikerült gyermekünnepélyét, melyet Urnapjáról a kedvezőtlen idő miatt kellett halasztani mára. Az ünnepélyre az előkészületek már a kora reggeli órákban megkezdődtek; a bejáratokat számtalan zászlóval diszitették fel, az utszéleket hasonlóképen feltarkázták; a köröndöt, a hol olykor a nagy athleták szokták tartani versenyeiket, ma a kis kedves kétlábu házi akadékok számára készitették elő; forgott a „Ringelspiel", mozgott a hinta; s délig a buja füben vagy 15 db felnyergelt csacsi legelészett az apró bölcsek „megszamaralovagoitatása" czéljából. Az egylet növendékeit, összesen 800-at, délután fél négykor külön lóvonatokkal szállitották ki a mulatság szinhelyére, 50 gyermekkertésznő felügyelete alatt, a kik szalagjelvényesen jártak-keltek gyöngéden gigyergetve a kicsinyek között. Volt dolguk a sok hatalmasság között interveniálni, a számtalan méregzsákot békiteni s odáig hatni, a mig az egyik vagy másik elkényeztetett urfi elhatározta magát, mint a göcseji ember mondja, megszünni az egereket itatni. Volt sirás-rivás elég, hanem még több nevetés, könyfacsaró kaczagás, a minőben csak kifejezheti ártatlan lelke földfeletti örömét egy tizenhatod emberke, mikor a nyeregbe ültetik, léggolyóbisokat bocsáttanak fel előtte s tüzijátékkal kápráztatják el a két szemét. — Mig a kicsinyek igy mulattak, a nagy gyerekek, a mamák és papák s a megjelent nagyszámu gyermekbarátok, a rendező egylet választmányi tagjainak tekintélyes része és tisztviselősége külön keresett a gyermekek paradicsomi mulatságának nézésén kivül szórakozást az asztalok körül, melyek ellátásáról külön gondoskodva volt. Nyolcz óra felé ért véget az andalitó ünnepély; a mely után alig lehetne valami természetesebb, mint az egyik gyermek befejező kérdése a gyermekkertésznőhöz távoztukkor, hogy: „Ugye dada holnap megint kijövünk?!" . . .

— A közoktatásügyi miniszter — mint értesülünk — a főváros közönsége által a fővárosi i kolai hatóságok részére megállapitott utasitásokat némi módositásokkal helybenhagyta, s egyuttal elfogadta a főváros közönség által javaslatba hozott azon eljárási módozatot is, mely szerint a tanitó és az iskolaszék között felmerülendő panaszok elintézésére nézve az elsőfoku hatóságot a föv. tanács, a második és ulolsó foku hatóságot pedig a vallás és közoktatásügyi minisztérium képezze.

— Grant tábornok, az amerikai egyesült államok volt elnöke, mult hó 30-ikán érkezett meg Manchesterből Londonba, az egyesült államok követénél szállt be. Junius 2-ikán Wellington herczeg rendez tiszteletére lakomát, 5-ikén estély lesz az amerikai követségnél, 7-ikén diner Hougton lordnál, 21-én a walesi herczegnél, 28-ikán pedig a cambridgei herczegnél lesz tiszteletére lakoma.

— Szibériában az orosz kormány egyetemet állit fel Omskban, mely 1880-ban fog megnyittatni.

— A porosz képviselőház elnöke, Benningsen Rudolf, a mult napokban Rómában járva sympathikus ovatiok tárgya volt. Az olasz parlamentnek több mint 200 tagja küldte el hozzája névjegyét.

— A budapesti m. kir. zálogház f. évi május havi üzlotforgalmának kimutatása. Elzálogosittatott: 19,270 db. ékszer, 229,059 frt értékben és 19,040 db. ingó, 53,225 frt értékben; összesen 38.300 darab, 282,284 frt értékben. Kiváltatott: 17.839 db. ékszer, 219,283 frt értékben és 20,206 db. ingó, 53,719 frt értékben; összesen: 38,045 darab, 273,002 frt értékben. Az összes havi forgalom volt tehát: 37.099 db. ékszer 448,342 frt értékben és 39.246 darab ingó, 106,944 frt értékben; mindössze: 76,345 db. 555,286 frt értékben.

— Névváltoztatás. Klein Károly pusztatassi lakos vezetéknevének „Hevesi"-re, és Stern Mihály budapesti lakos vezetéknevének „Szántó"-ra kért átváltoztatása belügyminiszteriumi rendelettel megengedtetett.

— Bolyongások hivatalos járatban. A budapesti kereskedelmi és váltótörvényszék épülete a maga neméhen kolossalis labirinth. Három nagy emeletből áll, a mi még nem volna ritkaság, de ugy összevissza van benne zagyválva a sok hivatalos helyiség és magánlakás, melyet se alul se felül nem jelöl egy általános áttekintő tábláeska, egy névsor, vagy szám-mutató, hogy ember legyen, a ki egyik-másik birót keresve, nem valami magánfél konyhájába, vagy épen hálókamrájába, ha ugyan nem annál is roszabb helyiségbe vetődik. Egy barátunk három nap előtt kapott szigoru idézést, hogy e hó 29-én délelőtti 10 órakor öt forint pénzbirság terhe mellett jelenjék meg tanuként bizonyos váltó-ügyben az emlitett épület harmadik emeletén, mint az idézés ákombákomából kivette: Baer biró-nál. Barátunk 10 órakor e napon össze is szedi magát, kisiet a bálvány-utcza végére, onnan fel a törvényszékhez a harmadik emeletre. Egy ajtón se találva Baer biró ur nevét, végre egy helyütt bekopogtat; azonban semmi feleletet nem kap. Megismétli, majd halkan benyit, akkor egy cseléd hirtelen bevágja előtte az ajtót s rákiált, hogy „Urnőm épen öltözik, fésülködik, — nem lehet." — A gyanutlan paradicsomból kizárt férfiu retirál; aztán kivülről kezd konversiót a cseléddel: „Hát nem hivatalos szoba ez?" „Nem ám. Ott vannak hivatalos szobák a sarokban." „Abban a sarokban?" „Abban az utcza felőli sarokban." „Itt-itt? Jobbról?" „Ott-ott." — Jól van, hát jobbról, gondolja emberünk, s elindul jobbra. Ott lát az ajtón egy nevet, s nem levén alatta semmi jelző, gondolja, bekopogtat itt, s bár ez nem Baer ur neve, de majd legalább megkérdi, hogy hol kell keresni őt. Miután a kopogtatásra itt sem hall választ, benyit s jut egy konyhaszerü előszobába, a melyből négy ajtó vezetett négy különböző irányba. Mit volt tennie, benyitott az egyik ajtón; azonban alig tárult az fel féllábnyira, egy kéz kapja őt meg hátulról, s félremagyarázhatlan erélylyel rántva őt hátrább, azt kérdezi, hogy: „Mit keres az ur itt a speis-ban?" Egy percz szünet s utána egy kiáltás: „Tolvaj!" Emberünk visszanéz, előtte pongyolában igéző idomu hölgy áll, szintén meglepetten. A tableau kész. A férfi szólal meg s kérdezi: „Olyan embernek látszom-e én asszonyom, hogy tolvajt is kiálthat? — Birói hivatalos helyiséget keresek, és bizony, hogy az igazság csarnoka helyett a speisba jutottam, az ép oly véletlen, mint hogy egy mogorvának képzelt biró szigoru tekintete helyett önnek most már mosolygó szemeibe nézhettem. Sziveskednék nekem megmondani; hol vannak itt a hivatalos helységek?" A szép hölgy tanácsa után jutott emberünk az ellenkező sarokba, a mely t. i. nem az ő, hanem az imént utbaigazitó szolgáló kezének esett „jobb" felé. Minthogy azonban „Baer" biróról itt se tudott egy szót senki fia, emberünk lejebb szállt egy emelettel; bejárta az összes termeket, megkérdezett minden szolgát, földszinten is, az első emeleten is, mindenütt, de — Baer biróról csak nem tudott ott egy betüt se ur, se szolga. Végre 11 óra felé ujra felment a harmadik emeletre, egy más sarokba, melynek ajtaja ujból üres előterembe vezet, s szintén 4 irányban van ajtó belőle. Végre is legjobb az egyenes ut; gondolja s halad egyenesen egy más biró szobájába, hol a biró ur egy segédje végre az előmutatott idézés alapján kisütötte a hieroglifekből, hogy hiszen nem Baer, hanem Bacz biró ur az, a kit emberünk keres, az pedig itt van a mellék teremben, balra, az udvarfelől, az üvegajtónál és igy tovább. — No ez az ajtó itt, azt hitte emberünk, máshova vezet, nem egy tekintélyes kereskedelmi és váltótörvényszéki biró szobájába, azért nem nyitott oda be . . . Mikor pedig rászánta volna magát, 11 óra felé járt az idő s a biró ur eltávozott már akkor. — Barátunk meg most késziti az 5 frtot a rendszer dicsőségére, hogy az ember speisba és háló kamrába juthat a hivatalos helyiségek helyett, a biró szobáját pedig esetleg csak akkor találja meg, mikor öt forintba kerül neki.

— A pécsi kereskedők falragaszokon köztudomásra hozzák, hogy üzleteiket e hótól kezdve minden vasár és ünnepnapokon délután zárva tartják.

— Panszláv igazgatás. Hont megyéből irják a „N. H"-nak: „E napokban Selmeczbányán járván, e városon alól egy vendéglőben arról értesültem, hogy ott május hó közepe táján, egy pánszláv izgató járt egy paraszt ember vezetése mellett. — A vendéglőbe — illetőleg az ivó szobába egybegyült paraszt embereket itatta, etette és velök titkolódzva beszélgetett. — Mikor a parasztok távozni akartak, hozzájok szólt: „de tudjátok-e mit mondtam? jól tartsátok magatokat! „ Vezetője aztán elmondta, hogy idejövetelök előtt Selmeczbányán, azelőtt Hodrusbányán, Beluján, Bagyonon, Báthon az evang. lelkészeknél és tanitóknál, s hogy most innét Preucs falura és Kormosóra mennek. A vezetőnél volt egy kis ládácska és benne iratok. — Én azon véleményben vagyok, hogy ezen izgató Turóc-Szt Mártonból jött ide Hontba. — Tudvalevő dolog, hogy a volt „Mática" székhelye most is a panszlávok fő tanyája."

— Közvágóhid a Dunajobbparton. — A főváros dunajobbparti részében eddig közvágóhid nem létezik s igy a főváros ezen részében mindazon hátrányok fönnállanak, melyek egy jól berendezett közvágóhid hiányából közegészségi tekintetben fölmerülnek, ennek megszüntetése végett az iparrendészeti bizottmány, habár kisebbszerü, de a jobboldali szükségletnek megfelelő uj közvágóhidnak a Kelenföldön leendő épitését hozza javaslatba.

Szinház, müvészet.

— A „Fővárosi Lapok" és „Közvélemény" Vidmár Erzsi személyében egy „Makranczos hölgyet" ismertetnek mai számukban, melyben a fiatal énekesnőt azzal vádolják, hogy ez az igazgatóvali zsörtölődése miatt a „Koziki" előadásán a közönséggel paczkázott volna. Mint mi értesülünk, — Vidmár Erzsi k. a. a Koziki előadása előtt is már beteg volt, sőt az ma is. Igy történt, hogy a különben is fárasztó nagy szerep eljátszásában ellankadt. Ugy tudjuk, hogy ily esetekben az igazgatónak méltányosnak és kiméletesnek kellene lenni, és beteg szereplőt a közönség elé nem engedni, annál inkább erőltetni. Az ily eljárás a népszinháznál azonban nem is csoda, mert hiszen „a főváros népszinházának" csak egy operette primadonnája van s ez Vidmár Ezsi, — Soldosné csak vendégmüvésznő — igy az ily esetek még számtalanszor is ismételtethetnek. — Vidmár k. a. a közönség tetszését rövid év alatt megnyerte, s igy azzal neki visszaélni soha szándékában nem is lehetett, sőt a hol csak tehette, kereste annak kegyét. Az igazgatóval szemben pedig lankadatlan szorgalmat tanusitott, mit leginkább az bizonyit, hogy a „Kis doctor"-ban nagy szerepét ágyában, betegen fekve tanulta meg, csakhogy az előadás a kitüzött időre megtartathassék.

— A szini tanoda nyilvános vizsgái e hó 18-án veszik kezdetöket.

— A nemz. szinházban legközelebb szinre kerül Fuillet „Szegény ifju története" czimü szinmüve, a czimszerepben Nádai fogja felváltani az e szerepet körülbelől 20 év óta játszó Felekyt. Ugyan e darabban a Felekyné szerepét (Margitot) Helvey Laura fogja játszani.

— Egressy Ákos a fővárosba érkezvén, a mult hétről elmaradt „Velenczei kalmár"-ban e hét folyamán fog vendégszerepelni.

Egyletek, társulatok.

— A m. tudományos akadémia II. osztálya f. hó 4-én ülést tart. Tárgyai a következők: 1. Pulszky Ferencz t. t. bemutatja a Konstantinápolyból érkezett Corvinákat, 2. Deák Farkas t. t. értekezése: „Adatok a nagy Csáki István életéből. „Báthory Kristóf fejedelemmé választatása."

— „Gyorsiró egylet"-et akarnak Aradon létesiteni a Gabelsberger-Markovics-féle rendszert követő gyorsirók. A mozgalom élén, mint az „Alföld" irja, Náray Talamér áll.

— A „kaposvári népkör" helyiségét — mint nekünk irják — csütörtökön délután nyitották meg roppant számu közönség jelenlétében. A „prologot" Roboz István irta s olvasta fel rendkivüli hatás mellett. Majd minden sora után felharsogott az éljenzés, végeztével pedig az elnöktől kezdve a legkiválóbb tagok mentek kézszoritására. A kör helyiségében a legkiválóbb lapok megrendelve s a székváros társadalmi osztályai képviselve vannak. Közelebb az egész megye területén meg is lesznek téve a lépések, a vidéknek kedvelt egyéniségei pártfogása mellett a népkörök megalakitására.

TÁVIRATOK.

Konstantinápoly, jun. 2. **Ardahán visszavétele valótlan. Erzerum vidékén csata volt. Niksics élelemmel való ellátása közeli kilátásban van. — Szuhum-Kaléból jelentik, hogy a törökök bombázták és elfoglalták Dzemcsarát.**

Bécs, jun. 3. (Az „Egyetértés" távirata.) Az osztrák regnikoláris deputatio holnap ülést tart.

Bukarest, jun. 3. (Az „Egyetértés" távirata.) Oroszországból folyvást uj csapatok küldetnek Romániába. A háboru közeli megszüntetésére teljesen gondolhatni. **Kalafátban tegnap egész nap bombáztak.**

Bukarest, jun. 2. Tifliszből jelentik: Komaroff ezredes, Ardahán parancsnoka máj 30-ikán kémszemlére ment Olti felé. Musza pasa lovasságát az orosz lovasság megverte Besmaseffnél.

Hága, jun. 3. A királyné ma délben meghalt.

Londen, jun. 3. A Reuter-féle hivatal külön tudósitója a következőket jelenti Syrából: A török hivatalnokok nagyon aggódnak, mert ugy vélik, hogy Törökország nem képes ellenállni Oroszországnak. A Kaukázus föllázitásába vetett reményekről lemondtak; a cserkészek leteszik a fegyvert. A hadipárt élén Redif és Mahmud pasák állnak; mig Edhem és Szavfet pasák az első harczok után közbenjárni szeretnének. Layard formaszerint kivánta Redif és Mahmud pasák letételét. Hobart pasa tegnap a Feketetengerre ment.

Kairo, jun. 3. Az egyptomi segélycsapat elutazása elhalasztatott, mivel az egyptomi hajóhad nem elég erős az oroszhoz képest, minélfogva bevárják a török hadihajók megérkezését.

Pétervár, jun. 3. A császár a trónörökös és Sergius nagyherczeg tegnap éjjel elutaztak a dunai hadsereghez.

Bécs, jun. 3. A magyar regnicolaris deputatio mai üléséről a „Pester Correspondenz" a következőket jelenti: Az értekezlet négy órán át tartott s kizárólag az adóvisszatérités kérdésével foglalkozott. — Magától értetik, hogy e kérdés nem volt behatóan tárgyalható, anélkül, hogy a közvetett adók, különösen a fogyasztási adó meg ne érintessenek, s hogy a monarchia mindkét fele közti aránytalanság alapos birálat alá helyeztessék. A kérdés gyökeres megoldásának lehetősége két ellentétes irányban került szóba; azonban formaszerinti inditványok nem tétettek, minélfogva végül arra nézve történt megállapodás, hogy bizonyos föltevések mellett a kormány által ajánlott középutat kövessék, mi Magyarország igényeit ugyan csak kis részben elégiti ki, melynek elfogadása azonban épen azért várható az osztrák képviselet méltányossági érzetétől. — Az értekezletek most már zártak, s Falk előadót fölhivták, hogy szerkeszsze meg az osztrák deputatióhoz intézendő üzenetet, s mihelyt ezzel elkészült, a deputatio formaszerinti ülést fog tartani, melynek tárgya az üzenetnek az előadó által előterjesztendő vázlata lesz.

KÖZGAZDASÁG.

A mai közgyülésén az általános vaggon kölcsönző társulatnak azon különös esetet látjuk, midőn a kisebbség akarja a többséget háttérbe szoritani. — Veninger Vincze a magy. hitelbank igazgatója, mint Rotschild-Borán Palavicini-Schey-Dub-Stefanson összesen 1087 részvény képviselője, eddig szokatlan modorban kivánta a nyeremény felosztását, oly követelményekkel lépvén fel, mintha a többi 18,538 részvény érdekei semmisek lennének. Ezen társulat részvényesei Bécsben tartózkodnak Csupán müködési terük — telepük Budapesten van. A „Neue Freie Presse" ezen kisebbség érdekében már hetek óta agitál és a mai közgyülésre nagy scandalum reményét kötötte — azonban a többség higgadt eljárása meggátolt minden kihágást.

Az általános vaggon kölcsönző-társulat IV. közgyülését tartá Horváth Boldizsár elnökle alatt. 19,625 letéteményezett részvény 32 részvényes 748 szavazatképessége jelenlétében. A jelentés a lefolyt év eredményét középszerünek mondja, a szükséglet csupán Magyar- és Osztrákországra szoritkozék. A kocsiállomány 475 db. fedett teherkocsi, 150 küllős kerekü dörzsfék nélkül, 50 küllős kerekü dörzsfékkel, 210 szénkocsi, 88 magas oldalu Lowrys, 12 magas oldalu csillag kerekü, 15 sertés kocsi. Összesen 1000 db, melyek mindenkor a legjobb állapotban voltak, ennélfogva lényeges javitások eszközöltetek az üzlet eredményére nézve: a bevételek 157,028 frt 10 kr, a kiadások 58,659 frt 13 kr, az előbbi nyeremény 98,368 frt 97 kr, az igazgatóság ajánlatosnak találja, hogy a nyereményből 11,514 frt 97 krt az alapitási költségek hátralékában és 86,849 frt a kocsi megujitási alapba fektettessék, és a fennmaradt kocsibeszerzési tőkéből leirassék.

Veninger Vincze szót emel e tárgyban, nem találják helyesnek az osztalék mellőzését és a keresked. törvény roszul értelmezését látja az ajánlatban, mire Rozmanit lovag felügyelő felvilágositással megemliti, hogy a kocsik forgalomképességbeni karbantartása főfeladata a vállalatnak, az ajánlat a vasuti társaságok szokott ajánlataival hasonlóan tétetett. Különben is meggyőződött a társasági számadások helyes és rendes voltáról. — Veninger erre inditványozza; miszerint a nyeremény egy része osztalékul felosztassék és egy jövő közgyülés a kocsik értékét leltározásnál állapitsa meg, s ha értékcsökkenés mutatkoznék, ez a részvények lebélyegzésével egyenlitendő ki. A névszerinti szavazás az igazgatóság ajánlatát 450 szavazattal 257 szavazat ellenében határozattá emeli. A felmentvény egyhangulag megadatik. Elnök jelenti miszerint 1873-ban 40% 60,000 frt, 1874. 38%.—39378 frt, 1875-ben pedig 38%. 31293 frt, értékben iratott le a megujitási alapból. Felkéri a közgyülést az igazgatóság és felügyelőség választására, előre is kijelentve, miszerint jelenlegi tagok köszönve a bizalmat a netaláni ujra választási semmi esetre sem fogadják el. A felügyelők részéről hason nyilatkozattal Gróf Szapáry Antal, Bosán V. és Bujanovics köszönnek le. — A választás eredménye lőn: Igazgatókul választattak: Dr. Stroini Sándor, Pozen Agost, Landesberger Miksa, Deutsch Jakab, lovag Rámanit A. felügyelőknek: Trisch F. G. Herda János, Markus Kern Gusztáv és Veiser Károly közjegyző. Cserey Manó a közgyülés nevében köszönetet szavaz a leköszönt igazgatóságnak, mig Veninger Vincze óhajtja, miszerint az uj igazgatóság ovatossággal és vigyázattal járjon el hivatásában, mindazonáltal megbizói Rotschild, Palavicsini, Bosán, Sey-Dub, Stefanson, kik 1087 db részvény birtokában vannak, telelőssé teszi az igazgatóságot a jövő évi mérleg szigoru elkészittetéseért, hogy a részvény értéke megállapitható legyen, különben is fenntartja magának netalán szükséglendő további intézkedés szabadságát.

Az országos magyar iparegyésület közgyüléséről. Elnök távollétében Ráth Károly (iparos) alelnök üdvözli a jelenlévő tagokat, a lefolyt év mozzanatait rövid beszédében jelzi. A szegedi országos kiállitás sikeres eredményét a hazai ipar és fogyasztásra, a háziipar terjesztésére irányzott egyesületi, ugy a kormány intézkedéseire, a női ipar oktatásra, még az év folyamában egybehivandó országos ipargyülés megtartására, s abból folyólag országos iparkiállitás eszméjére, az ipartörvény módositását illető, a kormányhoz beterjesztett munkálatra, a vidéki ipartestületek örvendetes tevékenységére, a hitelszövetkezetek létesülésére, az iparos önképző és segélyegyleteire, a veszprémi iparos ifjusági vándorgyülésre, utalva hazánkban mindinkább fejlődő érdekeltség tanusitói.

Hivatkozva nemcsak az iparos osztályra, de az azt pártoló és támogató fogyasztó közönségre, a munkás szellemi közremüködésben látja támaszát állami jólétünknek. A jegyzőkönyv hitelesitésére Tarnóczy Gusztáv, Markus Ignácz és Posner K. L. felkéretve — Mudrony igazgató felolvassa az évi jelentést, mely következő adatokat tartalmaz: A kedvezőtlen viszonyok daczára élénk és részben eredményes müködést fejtett ki az egyesület, a mig a közvélemény mindinkább megyőződik a hazai ipar fontosságáról, nem tagadható, hogy az egyesület anyagi eszközei a kitüzött czél elérésére elégtelenek.

Az egyesület irodalmi müködése a közlöny rendes folyamatában, bel és külföldi hasontörekvésü egyletek összeköttetésével — nyilvánul. Azonkivül a „Találmányok könyve" kiadatik. Dr. Szabóky Adolf egy bpesti iparos czimtárt szerkesztett, melyért szerzőnek köszönet nyilvánittatott, ugy a hazai versenyképes iparosok és telepek névsorát és leirását emlékiratba foglalja. A szakosztályok felolvasásokat tartottak — a könyvtár némi gyarapodást mutat, mely részint az egyesület részint egyes adakozók érdeme; a mintagyüjtemény és iparmuzeum számára ujabb beszerzések nem történtek. A főváros által ajándékozott telep kiépitési határideje ujabban meghosszabbittatott. Az ipariskolák 21 osztállyal rendelkeznek.

A külföld kiállitásain több hazánkfia meglehetős sikerrel részt vett. Elénk figyelem mutatkozik az 1878-iki párizsi világkiállitás irányában, megemliti még a czélba vett 1880-iki budapesti országos kiállitást, melynek tárgyában előzetes tanácskozások folytak. Az iparérdekek előmozditása, sokoldalu tevékenységet fejlesztett az egyesületben, a bortőzsde létesitése, a fővárosi regale szabályzat, a kocsi és fegyveradó megszüntetése tárgyában némi eredményt mutat fel. — Az egyesület szervezete egy szakosztálylyal, a nemzetgazdaságival és egy vidéki osztálylyal gyarapodott, a pénzügyi eredményeket illetve 1015 frttal kevesebb folyt be tagdijakból és kamatokból, mint ez előirányzatban felvétetett, ugy, hogy 879 frt 25 kr mutatkozik hiányul, mely az egyesület általános pénztárából fedeztetett. Sávoldt Ignácz volt pénztárnok tartózásában 16.715 frt 13 kr szerepel a mérlegben, mely kétes követelésnek tekintendő. Schuk Náthán az egyesület viszonyait kedvezőbb alakban látná, ha a korhaladta megkivántató — alapszabályok módositása eszközeltetnék, mi a közgyülés határozata folytán, az igazgatóság és bizottmány érdemleges tanácskozásaira bizatik. — A felügyelő bizottság a mérleget és számadásokat rendben találta, jelentése tudomásul vetelik és a felmentvény megadatik, a jövő évi költségvetés előirányzata felolvasva jóváhagyatik. Az 1500 frtnyi hiány az egyesület általános pénztárából lesz fedezve.

Következik a diszérmek kiosztása, mély a letünt év folyamában kitünt hazai iparosoknak adományoztatnak és pedig: Benkő István kádár Veszprémben, Csepreghy János müasztalos Budapesten, Dembitz Mihály aranymüves Budapesten, Eisele József gépgyáros Budapesten, első magyar részvény serfőződe Kőbányán, Geitner és Rausch malom-kő gyár Budapesten, Krausz Majer szerz és élesztő gyáros Budapesten, Kühne Ede gazd. gépgyáros Mosonyban, Linoll Károly müesztergályos Budapesten, Makó Pál bőrgyáros Miskolczon, Okenfusz A. Gyula ólomáru gyáros Budapesten, Posner Károly Lajos Budapesten, Spitzer Miksa aranymüves Bpesten, Vágó Ignácz mülakatos Bpesten, Zellerin Mátyás fémárugyáros Bpesten, Zimer János szerszámgyáros Sz.-Endrén, diszérmet nyertek. A munkás érmet szorgalmas, kitartó és elismerésre méltó jelességü munkásoknak vagy munkavezetőknek adatik, következőknek itélték ez idén: Czettel Gyula gyárvezető Posnernél, Frid József órás Bpesten, Gläser Károly porczellánfestő Bpesten, Irányi Béla géplakatos Miskolczon, Kopeczey Ferencz czipész Budapesten, Lasser Jakab fényező Budapesten, Maár Antal géplakatos Győrött, Marnitz Frigyes vonalzó Budapesten, Müller Pál porczellánfestő Budapesten, Scharf József, könyvkötő Budapesten — Schöllhorn Károly, Budapesten kályhás — Szabó Ferencz, porczellánfestő Tatán Vavrek János, czipész Szentes. Az érmek kiosztása után a választáshoz fogott a közgyülés, szavazat szedőbizottság Schuk, Szepesi, Oppodi választattak. A szavazás eredménye hirlapilag közzététetni határoztatott.

Vidéki piaczi árak.

Décs május 29. Egy hectoliter Tisztabuza 10 frt 80 kr, elegy buza 10 frt 20 kr, rozs á frt — kr, zab 3 frt — kr, 100 klg. széna 5 frt 80 kr, egy hectoliter burgonya 4 frt — kr, egy klg. disznózsir 90 kr.

Szamosujvár május hó 28. Egy hectoliter tisztabuza 11 frt — kr, egy hectoliter elegybuza 7 frt — kr, egy hectoliter rozs 6 frt 70 kr, egy hectoliter törökbuza 6 frt 80 kr, egy hectoliter zab 3 frt — kr,

A.-N.-Enyedi május hó 24-ről. 1 hectoliter tisztabuza 13 frt 20 kr, rozs 7 frt 50 kr, törökbuza 3 frt 80 kr, elegybuza 8 frt — kr, zab 1 frt 60 kr.

Arad junius 1. Tisztabuza: 100 kilogram vagy egy méter mázsa 13 80—13 50. Kétszeres buza: 12.—10.60. Rozs: 10.50—10.30. Árpa: 6.— — 5 80 Kukoricza: 7.10. Zab: 6.60—6 40. — Szeszüzlet. Fogyasztásra nagyban 34 frt 75 pr. 100 liter %, a mi annyi, mint 49½ kr. fokonkint hordóstól. Részletben 47—47½ kr. hordó nélkül, 50 kr. hordóstól.

Kecskemét jun. 1. Tisztabuza 100 kg. 74—76 kil. 12.—12.82. Elegybuza 100 kg. 72—73 kil. 10 32—10.90. Rozs 100 kg. 70—71 kil. 9 50—9.60. Árpa 100 kg. 60—62 kil. 6.76—6 80. Zab 100 kg. 19—20 kil. 7.60—7.70. Kukoricza 100 kg. 70—72 kil. 7.—7.90.

Sopron junius 1. Buza 100 kg. 13.30—15 10. Rozs 11.—12.50. Zab 8.50. Kukaricza 8 30.

Szombathely jun. 1. Buza 50 kg. 6 50 – 6.90. Rozs 50 kg. 5 40—5.70. Árpa 50 kg. 3.80—4. –. Zab 50 kg 3.90—4.–. Kukoricza 50 kg. 4.30.

Heti-naptár.

Junius 3-án: Az „általános vaggon-kölcsönző-társulat" közgyülése d. e. 10 ó. hold-utcza 10. sz. II. em. — A liquidátió alatt álló „magyar hivatalnokok hitel biztositó intézete" d. e. 10 ó. váczi-ut 57. szám.

Junius 4-én: Az „első erdélyi vasut" közgyülése d. e. 10 ó. Rudolf rakpart 9. sz. — A „zalai szabályozási-társaság" közgyülése d. e. 9 ó. a Zala Apáti vendéglőben

Junius 5-én: A „losonczi gőzmalom részvény-társaság" közgyülése d. e. 10 ó.

Junius 10-én: A „nagyváradi takarékpénztár" (rendkivüli) közgyülése d. e. 11 ó. a bihari nemzeti kaszinóban.

A gabnáshajók forgalma.

Megérkezett Budapestre: Rosenbaum Adalbert „Herkules"-e, megrakva Becskereken a magyar hitelbank számára 435 tonna tengerivel. — Lucsits Mika „Máriá"-ja, megrakva Becskereken a magyar hitelbank számára 190 t. tengerivel. — Lucsits Mika „Herminá"-ja, megrakva Becskereken a magyar hjtelbank számára 275 tonna tengerivel — Herz Herman „Evá"-ja, megrakva Adonyban Deutsch Herman számára 145 t. árpával.

Átmenőben Győrbe: Erdensohn M. A. „Emmá"-ja, megrakva Sziváczon Löbl Náthán számára 220 t. különfélével. — A Ferencz csatorna „4. sz. hajó"-ja, megrakva Baján Koller és Paskus számára 210 t. különfélével.

Arverések, csődügyek. (Kivonat a „Budapesti Közlöny" junius 3-ki számából) Budapest, jul. 4. a pesti Cottage épitő társaságnak Józsefváros Bodzafautczában lévő háza 11060 frt. — Paszab. (Nyiregyháza) jul. 4. ifj. Biró József ingatlana 5785 frt. — Temesvár jul. 13. Gady György ingatlana 6000 frt. — Kolozsvár jun. 19. Hallen Ferencz ingatlana 9936 frt. — Kövesd (Lippa) jun. 14. Jannovits Gregor ingatlana 7000 frt. Nagybecskerek jun. 15. Ernszt Ignácz ingatlana 14435 frt. — Ungvár jun. 26. Matuska Jánosné ingatlanai 7570 frt. 420 frt. Pécs jul. 23 Schille Lajos csődtömegének ingatlanai 2550 ft. — Perekaden (Pécs) jul. 4. Schraub Lajos ingatlana 3000 ft. és 1000 frt. — Budapest jun. 30. Schäffer Mária ó-budai ingatlana 8925 frt. — Szilason (Torna jbr.) jun. 12. Baumgarten Dávid ingóságai 2865 frt. — Rozsnyó jul. 31. Szepesi András ingatlana 43120 frt.

Csődök. Sükösd Márta nagyszebeni kereskedőnő ellen bej. aug. 1-ig perügyelő Theil Pál ügyvéd Thalmenn Gusztáv. Váry Szabó János orvos ellen bej. jul. 11. 12. 13. Ideiglenes perügyelő és tömeggondnok Csillery Dávid ügyvéd.

Pályázat. Szegedi pénzügy igazgatóságnál lajstromozó állás jun. 20-ig. S.-A.-Ujhely törvényszéknél telekkönyei irnokai állomás 4 hét alatt. Dárdán (Baranya megye) postamesteri 3 hét alatt. Tiszai járásban (Hevesmegye) orvosi állomás.

Budapesti szinlapok.

Hétfő, junius 4-án.

NEMZETI SZINHÁZ.

A csőd.

Szinmü 4 felvonásban.

Személyek:

Tjälde	Feleki
Tjäldné	Paulayné
Walburg	Felekiné
Signe	Lendvayné
Hamar	Náday
Sannäs	Nagy Imre
Jacobsen	Szigeti Imre
Berent	Bercsényi
Gondnok	Pintér
Lelkész	Ujházi
Pram	Vizvári

Kezdete 7 órakor.

—

NÉP-SZNHÁZ.

Soldosné assz. mint vendég.

A veres haju.

Eredeti népszinmü 3 felv.

Személyek:

Özv. Sajgó	Pártényiné
András	Tamási
Ferke	Szabó Bandi
Boglár	Lukácsyné
Zsófi	Rákosi F.
Keszeg	Tihanyi
Bálint	Együd
Koppancs	Pártényi
Szilaj Kata	Soldosné L.
Veréb	Eőri
Szemes	Szabó K.
Csinos	Bekessi Irma
Boglyás	Sánta
Pozdorja	Horváth P.
Sári	Klárné
Gubás	Kovács I.
Gubásné	Szőcs Kata
Fontos	V. Kovács
Fontosné	Szigeti L.
Csaholyné	Kertész I.

Kezdete 7½ órakor.

—

Krisztinavárosi szinkör.

A Softák Budapesten.

Énekes bohózat 3 felv.

Kezdete 7 órakor.

Csávolszky Lajos

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos.

Budapest nyomatott Schlesinger és Wohlauer könyvnyomdájában. Rostélyutcza, (Károlykaszárnya) 8. sz.